

DENEME
Ali GÖKÇELİ

DOĞA BEKLİYOR

Doğaya çıkıyoruz. Her yer örselenmiş. El değmemiş her yer kalmamış. El değen her yerin doğal hali bozuluyor değişiyor, tahrip ediliyor kirleniyor. İnsan nereye ayak bassa kirleniyor.

Doğa temiz yaratılmıştır. Temiz kalmalıdır. Lakin temiz kalamıyor.

Her yer böyle.

Bin yıldır Anadolu kirlenmezken son elli yıldır tahrip edilmişse nasıl izah edilmeli?

Kirletilen insan değil. İnsan yaşamı. Alışkanlıkları, kültürü, aldığı eğitimi, terbiyesi. Neticesi tabiat kirleniyor. Öyleyse iş insan yetiştirmeye geliyor.

İnsan yetiştiren sisteme, düzene bakılmalı.

Hayat toplu yaşam. Toplu yaşamda daha yeniyiz. Toplu yaşam kuralları henüz oluşmuyor. Toplum tüketim toplumu. Tüketilen her şeyden bir parça atık ve atıkların yükünü doğa çekiyor.

Artık atık toplumuyuz

Artık araba toplumuyuz

Artık tüketim toplumuyuz

Bunlar insanı daha çok, sorumlu, sınırlı, duyarlı, şuurlu, dikkatli, kurallı yapmayı zorluyor Ama olmuyor. Yine eğitim, sistem, yönetim, düzen karşımıza çıkıyor. İş dönüp dolaşıp insana geliyor.

İnsana, sana, bana, bize eksik olan ne?

Eksik olan yaşama davası. Dünyaya bakış, Emanet bilinci, hak anlayışı

Gelinen yer.

İnsan- doğa- sistem dengesi. Koruma, kullanma, yaşatma dengesi. Alınan emanete ihanet edilmeden teslim edilme davası. Her yerde, her şeyde, her nesnede sınırsız hakkımızın olmayışı. Başkalarınızda hakkı oluşu. Yani yer yüzünde yalnız ben olmayışı. Biz oluşu.

Doğa- biz- hepimiz. Sihirli formül bu

Düşünün aynı oksijeni alıyoruz. Aynı karbondioksiti soluyoruz. Gözlerimiz aynı tabiatı görüyor. Her varlık ortakken bizden beklenen ortak duygular taşımak, birlikte yaşadığımızı idrak etmek.

Zor mu?

Zor olan zor kabul edişimiz. Eksiğimizde bu gerçeği kabullenmemek. İlahi emir dosdoğru olun derken dosdoğru yaşayın demek istemiyor mu?

Ortak yaşamak, çatışma değil barışmanın eseri. Tabiat zaten, oktan barışmaya hazır. Tabiat hazır bekliyor. Uzat elini sev beni diyor. Doğallığıyla, asaletiyle, arı ve duruluğu ile.

Doğaya gelince

Bilelim ki doğa beddua etmez, doğa insana benzemez.

Doğa bana acı demiyor, sadece sadece anla diyor. Doğanın duasına kulak verelim.

Siz Ey insanoğlu! Acıdıka yükleniyorsunuz bana. Sevgi adına kolumu kanadımı kırılıyorsunuz. Korumak adına tabiatımı (hilkatimi) bozuyorsunuz. Kullanmak adına yok ediyorsunuz. ölleştirdiğiniz tabiatı tabiatı terk edip göüyor gidiyorsunuz. Ya ben. Kalıyorum öylece. Kolum kanadım kırık elim ayağım tutuk. Öyle bırakın arkaya bakmadan. Belki tabiatları benim gibi yapmaya gideresiniz.

Hi doymaz mısınız ey insanoğlu. İmtihana geldiğin dünya sınavını böyle mi kazanacaksınız. Ahrette bir bir şikâyeti olacağım. Yaptıklarınızdan yıktıklarınızdan, yaktıklarınızdan, yok ettiklerinizden. Hem de sorgusuz sualsiz.

Cennetten kovulmanın hıncını mı alılıyorsunuz? Yitik cennet burası değil. Cennet misali yerler burası. Yani ben. Ne olurdu cennet hatırına özlemiyle sevseydiniz beni. Her şeyimle size ait değil miyim. Yaradılışımla emrinize verilmedim mi? Neden hor ve hakir kullanılırsınız.

Emanet değilmiydim. ‘Emaneti gözünüz gibi koruyun’ kutlu öğütlerine neden uymuyorsunuz? Ben hep buradayım siz ise konup gömektesiniz. gelip gitmektesiniz. Nedir bu kadar yüklenmek? Kin nefret kıyım intikam yok ediş.

Yazık ediyorsunuz bana.

Düşünmüyorsunuz! Sizden sonra gelecek olanları, üzerimde yaşayacakları. Ben sizinle var sizinle yok olmayacağım ki. Sizin ömrünüz kısa benim ömrüm kıyamete kadar. O da bilinmez. Kıyamete kadar yaşamayı garanti edin istediğiniz gibi kullanın. Zaten birbirinizle uğraşarak günah yüklü ayrılıyorsunuz. Birde benim günahımı yüklenmeyin. Etmeyin eylemeyin.

Tabiatımı, yaratılışımı bozmayın. Hür ve özgür kaldıka türlü türlü nimetler sunarım size. Yaşamanız dopdolu bereketli sürer gider. Sizi mutlu etmeye hazırım. Gelin bir sevgi dünyası kurun. Birlikte sevelim sevillelim.

Kaderimiz birlikte yaşamak üzerine çizili. Ben yoksam sizde yoksunuz. Bana kıyanlara küserim, nimet sunmam. Nimetsiz kalan insanlık kendini yer.

Derim ki :

Beni Elsiz, dilsiz sessiz sanmayın. Bana acımayanlara acımam, kıyanlara kıyarım. Amansız karşılık veririm ve kendi halimce hilkatimce.

Sistem altında merhamet yüklü sese kulak verelim Bu ses:

- Bir ağaç uğultusu, bir rüzgâr
- Bir su sesi
- Bir çiçek kokusu
- Üzerine çiğ düşmüş yaprak
- Torak kokusu
- Yeşil yeşil çimenler
- Bir tomurcuk
- Dalında bir meyve
- Balta girmemiş ormanlar
- Ovaya çökmüş dumanlar
- Bir meltem
- Bir kurumuş yaprak
- Kuş cıvıltıları.
- Bahar esintileri
- Uçan kelebek
Olabilir.

Doğa bekliyor.